

DVANÁCT DŮVODŮ,
PROČ BYLY
BIBLICKÉ JAZYKY
SKUTEČNÝMI JAZYKY

1. Slovo „jazyk“ se v Novém Zákoně často používá a popisuje skutečné jazyky (Zjevení 5:9, 7:9, 10:11, 11:9, 13:7, 14:6, 17:5).

2. Přídavné jméno „nový“ je nejvohnější pro popis skutečného jazyka (Marek 16:17). Jazyk sám nový není, ale je nový pro toho, kdo se mu předtím nikdy neučil.

Jazyka byla schopnost od Boha mluvit jazykem, který byl pro mluvčího úplně nový (tj. cizí jazyk). Jak by se mohlo myslet, že extatická zvolání by byla „nová“?

3. Mluvení v jazycích bylo nadpřirozenou schopností od Boha (Marek 16:17, Skutky 2:4), která je logická pouze, pokud by jazyky byly skutečnými jazyky.

Jak poznamenává John Walvoord, „jazykoli názor, která popírá, že se při mluvení v jazycích používaly skutečné jazyky, je obtížné uvést v soulad s biblickou koncepcí duchovního daru. Charakter duchovního daru je takový, že má realitu a tím, že je nadpřirozený, nepotřebuje žádné přirozené vysvětlení.“

Bellshaw k tomu dodává: „Pokud jsou tyto jazyky extatickými výkřiky, mohly by být podvodně napodobovány. Nesrozumitelně vykřikovat by uměl každý a další by mohl dělat, že překládá toto drmolění. Proto je rozumné předpokládat, že tento dar spočívá ve schopnosti mluvit cizím jazykem bez toho, že měl takový člověk příležitost naučit se tomuto jazyku normálním způsobem.“

4. Přídavné jméno „jiné“ je nejvhodnější pro popis skutečných jazyků (Skutky 2:4, 1 Korintským 14:21, Izaiáš 28:11). Jsou to jazyky jiné než a odlišné od rodného jazyka mluvčího (tj. cizí jazyky). V jakém smyslu lze považovat extatické výkřiky za „odlišné“?

5. Jazyky ze Skutků 2:4,11 jsou ve Skutcích 2:6,8 jasně identifikovány jako skutečné jazyky (dialekty).

6. Jazyky ve Skutcích nebyly nesmyslnými výkřiky, ale nástrojem sdělení smysluplného vzkazu (Skutky 2:11, 10:46). Podobně jazyky v I Korintským sdělovaly smysluplný obsah.

Ve Skutcích:

Skutky 2:11-„veliké věci Boží.“

Skutky 10:46-„a velebí Boha.“

Jazyky ve Skutcích tedy měly didaktický obsah, nikoli nesmyslné a prázdné drmolění.

V I Korintským:

I Korintským 14:14-15-Modlitba Bohu

I Korintským 14:15-Chvalozpěv
I Korintským 14:16-Díkovzdání

7. Výraz „druh jazyka“ je srozumitelný pouze, pokud by jazyky byly skutečnými jazyky (I Korintským 12:10,28, viz. I Korintským 14:10).

Každý lingvista ví, že tři tisíce jazyků světa je rozděleno do mnoha tříd nebo druhů. Ale mohlo by se říci, že existují nějaké druhy extatických výkřiků?

8. Skutečnost, že jazyky mohly být tlumočeny vyžaduje, aby jazyky byly skutečnými jazyky (I Korintským 12:10,30, 14:5,13, 27-28).

Tlumočení vyžaduje smysl! Výkřiky beze smyslu nemohou být tlumočeny. Jak může někdo dát smysl něčemu, co žádný smysl nemá? Jak může někdo dát smysl nesmysl?

9. I Korintským 14:10-11 jasně popisuje skutečné jazyky.

10. Říká se, že mluvení v jazycích obsahuje slovo, což by bylo možné pouze, pokud by byly jazyky skutečnými jazyky.

11. Jazyky zmíněné v Izaiáši 28:11(citováno Pavlem v I Korintským 14:21) byly skutečnými jazyky.

12. Odkaz předchozího bodu v I Korintským 14:22 dokazuje, že korintské jazyky (verš 22) byly stejnými jazyky jako jazyky Izaiáše (verš 21), a to skutečnými jazyky.

Závěr

„Těchto dvanáct argumentů dohromady přesvědčivě dokazuje, že se všechny odkazy Nového Zákona na dar jazyků týkají stejného fenoménu. V každém případě šlo o zázračnou schopnost mluvit nenaučeným cizím jazykem.“

Dále je možno písemně si objednat tuto bezplatnou literaturu:
Základní biblická učení
Nebezpečí Charismatického hnutí
Proč není „Mluvení v jazycích“ založené na Bibli.

-George W. Zeller

ZA použití pouze tradiční, důvěryhodné Bible Kralické z roku 1613